

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ
Διά μηνος 1ξ 6.
ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ.
Διά μηνος 1ξ 7.

Συντάσσεται υπό Δ. Π. κτλ
καί εκδίδεται εθόνη αυτού.
Τιμή καταχώρησης άγγε-
λιών λεπτ. 15 δ στίχος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγινώσκοντες εἰσι σπουδαῖοι.
(ΑΡΙΣΤΟΤΗΛΗΣ).

Ἀθήναι, τῆν 26 Ἰουλίου 1853.

ΑΙ ΣΥΝΑΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ.

Παρά τοῖς Κ. Κ. Διδασκάλοις
καί τοῖς ἐπιστάταις τῶν Τα-
χυδρομείων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.
Εν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρά τοῖς
Κ. Κ. Ἑλλητικ. Προξένοις
καί τοῖς ἰδιαιτέροις ἐπιτρό-
ποις τοῦ ἐκδότης.
Πᾶσα δασοληφία ἐνεργεῖται
διὰ τοῦ Κ. Ἰωάννου Ἀγ-
γελοπούλου Τυπογράφου
Ἐκδίδεται ἀπαξ τῆς ἐβδομά-
δος κατὰ Σάββατον.

Ἰδαῖοι Δάκτυλοι.

Δάκτυλοι ὠνομάζοντο μυθικά ὄντα εἰς ἃ ἀπεδίδετο ἡ ἀνακάλυψις τοῦ σιδήρου καί ἡ διὰ τοῦ πυρός καταργασία αὐτοῦ οἰκητήριον δὲ αὐτῶν ἦν τὸ ὄρος τῆς Φρυγίας Ἰδη, ὅθεν Ἰδαῖοι Δάκτυλοι ἡ ὀνομασία αὐτῶν διαφόρως ἐρμηνεύεται τινὲς μὲν λέγουσιν ὅτι ὠνομάσθησαν οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, πέντε ἢ δέκα ὄντων, ἢ ἀπὸ τοῦ ὑπερτεῖν τὴν Ῥέαν, ὡς οἱ δάκτυλοι τῆν χεῖρα, ἢ διὰ τὸ κατοικεῖν αὐτοὺς ἐν ταῖς ὑπερείαις (δακτύλοις) τῆς Ἰδης (Πολυδ. Β. 4. Στράβ. 10. σελ. 473. Διόδ. Ε. 61). Πολλοὶ τῶν λόγων περὶ αὐτῶν ποιούντων ἀρχαίων νομίζουσιν ὅτι ἡ Φρυγία ἦν ἡ πρώτη αὐτῶν κατοικία Διόδ. ΙΖ. 7. Σχόλ. εἰς Ἄπολ. Ῥόδιον Α. 1126. Στράβ. ἀνωτ.), καί ὅτι εἶχον ἐν αὐτῇ σχέσιν πρὸς τὴν λατρείαν τῆς Ῥέας. Συγγέονται ἐνίοτε ἢ μᾶλλον ταυτίζονται τοῖς Κούρησι καὶ Κορίθιασι καὶ Καθεύροις καὶ Τελχίσι, ἢ ἰσοτροῦνται ὡς πατέρες τῶν Καθεύρων καὶ Κορυθάντων. (Στράβ. 10 446. Σχολ. εἰς Ἄρατ. 33. Σέρβ. εἰς Οὐίργιλ. Γεωργ. ἰν 153). Ἔνεκα δὲ τῆς συγχύσεως αὐτῶν πρὸς τοὺς Καθεύρους λογίζεται ὡς οἰκητήριον αὐτῶν ἡ Σαμοθράκη παρά τινων (Διόδ. Ε. 64). Λέγει δὲ ὁ Διόδωρος, κατὰ μαρτυρίας ἱστορικῶν κρητῶν, ὅτι οἱ Δάκτυλοι ἠσχολοῦντο εἰς ἐπιπέδῃ καὶ γοητείας καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅτι ἔνεκα τούτου γεγόνασι θαυμαστοὶ ἐν Σαμοθράκῃ, καί ὅτι ὁ Ὀρφεὺς διητέλεσε τούτων εἰς ταῦτα μαθητής. Κατὰ παράδοσιν τινὰ, παρά Κλήμεντι τῷ Ἀλεξανδρῆι (Στρωμ. Α. σελ. 362) οἱ Δάκτυλοι ἀνεκάλυψαν τὸν σίδηρον ἐν Κύπρῳ τῇ νήσῳ καὶ οὐκ ἐν Ἰδῇ τῆς Φρυγίας· ἄλλοι δὲ μεταφέρουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐν Κρήτῃ Ἰδῆν, εἰ καὶ αἱ ἀρχαῖαι τῆς νήσου ταύτης παραδόσεις οὐδόλως σχεδὸν μνημονεύουσιν ἐργασίας μετάλλων ἐν αὐτῇ. (Ἄπολ. Ῥόδ. Α. 1129 Πλίν ἱστ. vii. 57). Φαίνεται ὅτι οἱ Δάκτυλοι ἦσαν ἀρχῆθεν τρεῖς Χέλμης (Χωνευτής), Δεμναμενύς (σφυρηλάτης) καὶ Ἄκμων. (Σχολ. εἰς Ἄπολ. ἀνωτ.) Καὶ τούτοις προσετέθησαν ἕτεροι μεταγενεστέρως, οἷον Σκύθης ὁ Φρύξ, ἐφευρετὴς τῆς χωνεύσεως τοῦ σιδήρου, Ἡρακλῆς καὶ Δύλας. Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος μνημονεύει τοῦ Ἡρώος Τιτίου καὶ Κυληνοῦ ὡς τῶν πρώτων δακτύλων· ἐγγχώρις δὲ παράδοσις τῆς Ἡλίδος μνημονεύει ἐκτὸς τοῦ Ἡρακλέους, καὶ Πανωναῖον, καὶ Ἐπιμήδην, Ἰάσιόν τε καὶ Ἰδαν ἢ Ἀκείδαν ὡς δακτύλους· ἀλλ' οὗτοι φαίνονται εἶναι ἄλλοι τῶν Ἰδαίων δακτύλων, καὶ ἐκ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐάγεται ὅτι ἦσαν μᾶλλον Γαλατικαὶ θεότητες (Παυσ. Ε. 76. 4. 14. § 5. 8. §. 1 ε. 21 § 5. Στράβ. Η. σελ. 355). Ὁ ἀριθμὸς ἐστὶ αὐτῶν δὲν φέρεται ὠρισμένως κατ' ἄλλους μὲν ἦσαν πάντες 5. κατ' ἄλλους δέκα (ἑκά 5 εἰς ἑκατέρου γένους), ἄλλοι δὲ θέλουσιν αὐτοὺς 52 καὶ ἄλλοι 100. Ἡ ὀρίζουσα οἰκητήριον αὐτῶν τὴν ἐν Κρήτῃ Ἰδῆν παράδοσις θεωρεῖ αὐτοὺς ὡς πρώτους κατοίκους τῆς ὅλης νήσου, μεταβάντας εἰς ταύτην μετὰ τοῦ Μύγδονος (ἢ Μίνωος) ἐκ Φρυγίας, καὶ ἀνακαλύψαντας μεταλλεῖα σιδήρου ἐν τῷ ὄρει Βερεκύνθῳ (Διόδ. Ε. 64. Κικ. Π. Φυσ. θεῶ viii 16).

Οἱ Δάκτυλοι δὲν ἦσαν ἄλλο πραγματικῶς εἰ μὴ μυθικοὶ παραστάται εἰκονίζοντες τοὺς ἀνακαλύψαντας τὸν σίδηρον καὶ τὴν τέχνην τοῦ πυρὶ χωνεῖν τὰ μέταλλα· ἡ σπουδαιότης δὲ τῆς τέχνης ταύτης ἦν ἀρκετὴ τοῖς ἀρχαίοις ἀφορμὴ ἵνα ἀποδώσωσι τὴν ἐπινοήσιν ταύτην εἰς ὑπερφυσικά ὄντα· ἡ ἀρχικὴ δὲ ἰδέα περὶ τῶν δακτύλων ἐξετάθη μετὰ ταῦτα καὶ θεωρήθησαν οὗτοι ἐφευρεταὶ διαφόρων ἄλλων χρησίων καὶ εὐαρέστων τοῖς ἀνθρώποις πραγμάτων· ὑπελήφθησαν ὡς οἱ εἰσηγηταὶ τῆς μουσικῆς ἐκ τῆς Φρυγίας εἰς Ἑλλάδα καὶ ἐπινοηταὶ τοῦ ρυθμοῦ, ἰδίως δὲ τοῦ λεγομένου δακτυλικοῦ. Ἐλογίζοντο ὡς μυστηριώδεις μάγοι καὶ ἐφευρεταὶ τοῦ τύπου τῆς ἔφευσεως ἐπιπέδης. Οἱ αἰφνῆς καταπληττόμενοι καὶ ἐκφροσόμενοι προέφερον τὰ ὀνόματα

τῶν δακτύλων ὡς ἀλεξίτηριον καὶ λέξιν μαγικὴν ἔχουσαν δύναμιν. (Ἰδ. Λοβὲκ περὶ ἰδαίων δακτύλων Βαλκην. Αἰαχολ. Τριλ. σελ. 168 κτλ).

— 000 —

Ἀγορὰ καὶ ἐμπόριον τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἰδίως δὲ τῶν Ἀθηναίων. (Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 39).

Τὸ δὲ πλειότερον ἐπιφοιτῶμενον, καὶ διὰ τοὺς λαϊμαργούς ἀξιολογώτατον μέρος τῆς ἀγορᾶς ἦν τὸ ἰχθυοπωλεῖον, λεγόμενον κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἰχθύς, ἰχθυοπωλείτις, ὄψον. Ἡ πρᾶσις τῶν ἰχθύων δὲν ἦτο συγκεχωρημένον νὰ ἀρχηται πρὸ τῆς ὠρισμένης ὥρας· τὸ δὲ σημεῖον τῆς ἐνάρξεως ἐδίδετο διὰ τινος κώδωνος, εἰς τὸν ψόφον τοῦ ὀπίου πάντες συνέβρον ἐκεῖ. Ὁ Πλούταρχος (Συμπ. Δ. 4. 2) λέγει· « καὶ γὰρ ὀψοφάγους καὶ φιλόψους λέγομεν οὐχὶ τοῖς θεοῖσι χαίροντας — ἀλλὰ τοὺς περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναδιδόντας ἐκάστοτε, καὶ τοῦ κώδωνος ὀξέως ἀκούοντας. » Σαφέστερον δὲ πληροφοροῦμεθα τοῦτο ἐκ τοῦ παρά Στράβωνι (ΙΕ. 2.) ἀξιολογοῦ ἀνεκδότου περὶ τινος ἐν Ἰασσῷ κηθαρωδοῦ. ἡ Κηθαρωδοῦ γὰρ ἐπιδεικνυμένου τέως μὲν ἀκροᾶσθαι πάντας· ὡς δ' ὁ κώδων ὁ κατὰ τὴν ὀψοπωλίαν ἐψόφησε, καταλιπόντας ἀπελθεῖν ἐπὶ τῷ ὄψον, πλὴν ἐνὸς δυσκώφου· τὸν οὖν κηθαρωδὸν προσίοντα εἰπεῖν, ὅτι, ὦ ἄνθρωπε, πολλὴν σοὶ χάριν οἶδα τῆς πρὸς ἐμὲ τιμῆς· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἅμα τῷ κώδωνος ἀκούσαι ἀπιόντες οἴχονται· ὁ δὲ, τί λέγεις; ἔφη, ἤδη γὰρ ὁ κώδων ἐψόφηκεν; εἰπόντος δὲ Ναί, εὖ σοὶ εἶη, ἔφη· καὶ ἀναστάς ἀπῆλθε καὶ αὐτός. » Ἀμφότερα τὰ εἰρημένα δὲν ἀφορῶσι τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὡς βέβαιον, ὅτι καὶ ἐν ταῖς Ἀθηναῖς τοιαύτη τις διάταξις ἴσχυεν.

Ἡ αὐθάδεια καὶ ἡ καπηλεία τῶν ἰχθυοπωλῶν περιγράφεται ὑπὸ τῶν Κωμικῶν εἰς τρόπον λίαν εὐχάριστον, καὶ τινὰ τῶν χαρακτηριστικῶν τούτων εἶναι τόσῳ ἐνδιαφέροντα, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τινὰ ἐξ αὐτῶν· οὕτως ὁ Ἄμφις λέγει παρ' Ἀθηναίῳ (σ. 224).

(τοὺς ἰχθυοπόλας)

οὓς ἂν ἐπερωτήσῃ τις, ἢ λαβῶν τι τῶν παρακειμένων ἐκυψεν ὥσπερ Τήλεφος πρῶτον σιωπῇ—καὶ δικαίως τοῦτό γε· ἅπαντες ἀνδροφῶνοι γὰρ εἰσὶν ἐνὶ λόγῳ— ὡσεὶ δὲ προσέχων οὐδὲν οὐδ' ἀκηκῶς ἔκρουσε πάλυπόν τιν'· ὁ δ' ἐπρήσθη κοῦ' ἁλαλῶν ὅλα βήματ'· ἀλλὰ συλλαβὴν ἀφελὼν, τάρων βολῶν γένοιτ'· ἂν ἢ δὲ κέστρα κτώ βολῶν.

Ὁ δ' Ἄλιξις (αὐτόθι) λέγει· τοὺς δ' ἰχθυοπόλας τοὺς κάκιστ' ἀπολουμένους ἐπὶν Ἰδῆ κατὰ βλέποντας, τὰς δ' ὄφρῳ ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς, ἀποπνίγομαι· εἰάν δ' ἐρωτήσῃς πόσου τοὺς κεστρέας πωλεῖς δὴ ὄντας; δέκ' ὀβολῶν φησὶν—βαρὺ ὄκτώ λάβοις ἂν;—εἴπερ ὤνει τὸν ἕτερον— ὦ τὰν λαβὴ καὶ μὴ παῖζε.—τοσοῦδι παράτρεχε.

Τίς δὲν ἀναγινώξει ἐν τούτοις τοὺς σήμερον ἐν ταῖς μεγάλαις πόλεσιν ψυχροὺς καὶ ἀγροίκους ἐμπόρους τῆς ἀγορᾶς, οἵτινες καὶ εἰς τὴν παραμικροτάτην καταβίβασιν τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀπαιτηθείσης τιμῆς στρέφουσι τὰ ὄμματα εἰς τὰ πλάγια χωρὶς ν' ἀποκριθῶσιν;— ἂν πρέπει νὰ πιστεύσωμεν εἰς τοὺς Κωμικοὺς, ὑπῆρχον πολλαὶ διὰ νόμου ἀπαγορεύσεις περισταλτικαὶ τῆς καπηλείας τῶν ἰχθυοπωλῶν, οἷον, νὰ μὴ βραίνωσι τοὺς ἰχθύς με ὕδαρ, ἵνα οὕτως ἀναγκάζονται εἰ, ταχυτέραν πώλησιν ὡς παρ' Ἀθηναίῳ σ. 225.

ἔπει γὰρ αὐτοῖς οὐκ ἔστ' ἔστ' ἐξουσία
ῥαίνειν, ἀπειρήται δὲ τοῦτο τῶ νόμου,
εἰς τις θεοὶν ἔχθρος ἀνθρώπος πάνυ

ἀπλοῦντι πρέπει νὰ υποθέσωμεν ὅτι ἰχθυοπώλῃς τις ἔπασεν ἐπὶ γῆς
ὡς ἀναίσθητος ἕνεκα θορύβου τινός, καὶ ἐπὶ τῇ προφασί του νὰ ἀ-

οὐ γέγονε κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου
Ἀριστονίκου· τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον,
τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν πωλῶν τινα
ἰχθύον ὑποτιμήσας ἀποδῶτ' ἐλάττωον

Καὶ ὁ Πλάτων τίθησι ὁμοῖον τινα νόμον (Νόμ. ΙΑ. σ. 917): α ὁ
πωλῶν οἷον ἐν ἀγορᾷ μὴδέποτε δύο εἴπη τιμὰς ὧν ἂν πωλῆ· ἀπλὴν
δὲ εἰπόν, ἂν μὴ τυγχάνῃ ταύτης, ἀποφέρων ὀρθῶς ἂν ἀποφέρει πάλ-

οὐ γέγονε μετὰ Σόλων κρείττων οὐδὲ εἰς
Ἀριστονίκου νομοθέτης· τὰ τ' ἄλλα γὰρ
νενομοθέτηκε πολλά καὶ παντοῖα δὴ,

περὶ δὲ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς ἀγορᾶς, οἷον τοῦ κρεοπωλείου κτλ.
ὀλιγωτέρως εἰδήσεις ἔχομεν. Περιέργου δ' εἶναι τὸ ἐν τοῖς Ὀρνεσι
(1076) ἀστεινὸν τοῦ Ἀριστοφάνους χωρίον, ἐνθα οἱ ὄρνεθες προτείνουσι

ὅτι συνέφρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἐπὶ τῷ ὅλῳ·
εἶτα φασὶν τὰς κίβλας δύνουσι καὶ λυμάνεται,

Ἄλλὰ καὶ τινα ἐκτυπώματα παριστάσι τὴν πρῶσιν ζῶων θηρευσί-
μων, ὄρνιθων κτλ.

νάς ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις τόποις τῆς πόλεως.
Τούτου ἕνεκα ὁ οἰνόκλητος Φιλοκλέων καθ' ὑβρίσας ἀλαζόνως ἀρ-
τοπώλιδά τινα, καὶ ῥίψας χαμαὶ ἄρτους τινὰς, καταδιώκεται ὑπ' αὐ-
τῆς (Ἀριστοφ. Σφῆκ. 1389).

ὁδὶ γὰρ ἔστιν, ὅς μ' ἀνήρ ἀπώλεσε
τῇ θαδί παιῶν, καζέβαλεν ἔντευθενὶ
ἄρτους· δὲκ' ὄβολων κάπιθήκη τέταρτος.

Ἡ γυνὴ αὕτη φαίνεται ἱκανῶς μετροφάρων. Ἄλλως δὲ αἱ ἀρτοπώ-
λιθες αὐταὶ ἴσαν τρόπον τινὰ γνωστὰι ἐν ταῖς Ἀθήναις ὡς ἐν Πα-

Καὶ αἱ στεφανοπώλιθες εἶχον ἴδιον αὐτῶν τρόπον ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς
μυρρίνια κκοῦμενον, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ 448 στίχου τῶν Θεσμο-
φοριαζουσῶν τοῦ Ἀριστοφάνους στεφανηπλοκοῦσα ἐν ταῖς μυρρί-
ταις. Ὅτι δὲ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἦν ὁ τόπος οὗτος ἐλέπομεν ἐν τῷ 457

Πιθανῶς ἐκ τούτου τῷ τόφῳ ἴσαν καὶ αἱ ταιριοπώλιθες· Δημοσθ.
κ' Εὐβούλ. σ. 1308.

Ὁ δὲ τόπος, ἐνθα ἐπωλεῖτο ὁ οἶνος, ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Ἰσαίου
(π. Φιλοκτ. κλ. σ. 134): « καθίστησιν εὐκλήμων ἐπιμελεῖσθαι τῆς
ἐν Κερκαμεικῷ συνοικίας, τῆς παρὰ τὴν πυλῖδα, οὗ ὁ οἶνος ὄνιος. »

Κομφὸν γε τοῦτ' ἔστιν παρ' ὑμῖν, Σόλων,
ἐν ταῖς Ἀθήναις δεξιάς θ' εὐρημένον—
τὸ ποῖον γ·— ἐν τοῖς συμπόσις οὐ πίνετε
ἀκρατον·— οὐ γὰρ βῆθρον πωλοῦσι γὰρ
ἐν ταῖς ἀμάξαις εὐθὺς κεκραμένον κτλ.

Αἱ ἤδη ἀνωτέρω πολλὰκις μνημονευθεῖσαι χύτραι ἴσαν τὸ χυτρο-
πωλεῖον· διακρίτεον δ' ἐκ τούτου τὸν τρόπον, ἐνθα οἱ μάγειροι δια-
τρίβοντες μετὰ τῶν σκυῶν αὐτῶν περιέμενον ἵνα μισθώσῃ αὐτοῖς
τις. « Ἐπι δ' ἂν, λέγει ὁ Πολυδέκης (θ. 48), καὶ μαγείρεα τῶν πό-

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις φαίνεται ὅτι οὐ μόνον ταῦτα τα συνθέστατα
τοῦ θίου ἀναγκαῖα, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς πολυτελεῖς ἀντικείμενα ἐπω-
λοῦντο μᾶλλον καθ' ὀρισμένον τινα τρόπον, ἢ καθ' ὅλα τὰ μέρη τῆς
πόλεως. Τούτου δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν ἐκ τοῦ 23 τῶν χαρακτηρισῶν

—000— (ἀκολουθεῖ).
Περὶ Κέδρου.

Τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο δένδρον, ἀνήκον κατὰ Τουργεφόριον εἰς
τὴν τάξιν τῶν Λαρίκων, ἦν περιήφρον καθ' ἅπαντα τὴν ἀρχαιότητα
διὰ τὴν ἐξαιρέτην τοῦ σχήματος αὐτοῦ ὠραῖότητα, καὶ διὰ τὴν εἰς

γοντος πρὸς τὰ ἄνω εἰς εὐθεία καὶ γνοῶδες πέταλον· τὰ δὲ ὄβλα,
εὐρίσκονται μόνον εἰς τὰς κορυφὰς ἢ τὰ ἄκρα τῶν νεαρῶν κλάδων
φαίνονται ὡσεὶ ἐπιμήκη, σχεδὸν κυλινδρικά, ἐξ ἐπαλλήλων καὶ
ἀμβλυτάτων λεπίδων σχηματιζόμενα, παριστώσων πρὸς τὸ ἐξωτερικόν
τῆς βάσεως αὐτῶν ἐτέραν πολὺ μικροτέραν λεπίδα πρὸς τὸ ἐνδοτέρων
τῆς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς ἐκάστης λεπίδος· εὐρίσκονται δὴ

- Α') Τὴν Κέδρον τοῦ Λιβάνου.
Β') Τὴν Κέδρον τοῦ Ἀτλαριος· καὶ
Γ') Τὴν Κέδρον Deodara.

Ἡ κέδρος τοῦ Λιβάνου, εἶνε ἐν τῶν ὠριωτέρων καὶ μεγαλειτέρων
γνωστῶν δένδρων. Φθάει εἰς ὕψος μέχρι τριάντονα δύο μέτρων, ὁ
δὲ κορμὸς του λαμβάνει περιφέρειαν, προϊόντος τοῦ χρόνου, ὅκτω ἢ

Τὰ δένδρα ταῦτα ἀποτελοῦντα ἐπὶ Σολωμῶντος μεγαλοπρεπὴ δάση
ἐπὶ τῶν ζυγῶν τοῦ Λιβάνου, κατέστησαν ἤδη σπανιότατα, καὶ ὁ
Labillardiere, ὅστις ἐπισκέφθη τὸ μέρος τοῦτο κατὰ τὸ 1787, ἐ-
μέτρησε μόλις ἐκατὸν κέδρους ἐνθὲν καθεῖθεν τοῦ Λιβάνου διεσπαρ-

Οὐ μόνον οὖν αὐτὸς ἀναγνώρισε τὴν ἀρχαίαν καὶ ἀντιφασίαν τῆς
ἀγορᾶς, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ ἐπιπέδου ἑποικιστῆ, οὗ ἔτι εἰς
ἀνάμνησιν ἔτι εἶναι ἀρρέθρηται ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, εἰς τὴν ἀγορᾶν
ἀναφέρεται ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Ταύρου καὶ
ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἀμάν· ἀλλ' οὐδεὶς περιήγητης ἠδυνήθη νὰ παρατηρήσῃ

Ἡ κέδρος τοῦ Ἀτλαριος ἢ κέδρος τῆς Ἀφρικῆς, ἦν ἐσομαικὸς τι-
νὲς θεωροῦσιν ὡς παραλλαγὴν τινὰ τῆς τοῦ Λιβάνου, εἶνε ἐπίσης ἰ-
σχυρὰ καὶ ἀγροτική ὡς ἡ προηγούμενη, ἢ διαφέρει κατὰ τὴν θέαν τοῦ
φυλλώματος, γλαυκῶ ὄλιγον καὶ ἴστρον τῆς ἀνατολικῆς κέδρου πυκνο-

τήρου· ἀποτελεῖ δὲ τὰ ἐπὶ δέκατα τοῦ δάσους τῆς παρὰ τῇ Βλι-
δάχῃ Μουζαίας, τὸ ζῦλον αὐτῆς· λευκοχρουν καὶ ἀνάμικτον κίτριον·
τύλους εἶνε θαρύτερον τοῦ προηγούμενος εἶδους.
Ἡ Ἴνδική κέδρος, ἔχει φύλλωμα ὄλιγον γλαυκὸν καὶ ὑπόλευκον καὶ
κλάδους μᾶλλον εὐθραύστους καὶ κεκλιμένους τῶν τῆς τοῦ Λιβάνου·
αὐξάνει αὐτομάτως εἰς τὰ ὅρεια τῆς Ἰνδίας· ἐν τῇ Νεπαύλῃ καὶ ἐπὶ
τῶν Ἰνδοταρτικῶν ὄρειον, ὅπου εὐρίσκειται ἐνίοτε ἐπὶ ἐδάφους περὶ
τὰ 3,600 μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιπέδον τῆς θαλάσσης.

—000—
Περὶ τῶν ἐν Ῥωσσίᾳ σπουδαστῶν τῆς θεολογίας II.
Ῥομπότση καὶ Α. Παπαδάκη.

Κατὰ τὸ ἔτος 1850 τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημο-
σίας Παιδείας ὑπουργεῖον, ὑψηλὴ Βασιλικὴ ἐγκρίσις, ἐπεμψεν εἰς Πε-
τρούπολιν δύο ὑποτρόφους, τοὺς Κυρίους Παναγιώτην Ῥομπότσην καὶ
Ἀλέξιον Παπαδάκην, οἱ ὅποιοι εἶχον τότε περαιωσὶ τὰς σπουδὰς αὐ-
τῶν ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ ἐκκλησιαστικῇ σχολῇ καὶ εὐδοκίμησι, ὅπου τε-
λειοποιήθησιν ἐπὶ μᾶλλον εἰς τὰ θεολογικὰ μαθήματα ἐν τῇ ἐν Πε-
τρούπολιν πνευματικῇ ἀκαδημίᾳ. Τούτων οἱ ἐκεῖ διατήρησις ἐμελλε
νὰ γείνη ἐκ τῶν τόκων τοῦ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Γραφεῖᾳ κατατεθειμένου μέρους
τοῦ Βαρβακίου κληροδοτήματος. Ἀλλ' ἡ Ἄυτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἠ-
θέλησε νὰ δώσῃ νέον δείγμα τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐνοῦς· αὐτῆς διαθέ-
σεως, ἀνταλοῦσα αὐτῇ τὴν περὶ τούτων δαπάνην, τῆς Ἑλληνικῆς
Κυβερνήσεως περιορισθείσης μόνον εἰς μνησίων τι ἐπιχορήγημα ἐκ
δραχμῶν 40, κρηθὲν ἀναγκαιότατον ἵνα διδῆται αὐτοῖς, διὰ προστυ-
χούσας μικρὰς αὐτῶν χρεῖας, τὰς ὁποίας ἐν ζήτησιν ἠδυνάτο νὰ
λαμβάνωσιν. Οἱ σπουδασταὶ οὗτοι περαιώσαντες τὰς σπουδὰς αὐτῶν
ἐμελλον ν' ἀπολυθῶσι τῆς εἰρημένης Ἀκαδημίας κατὰ τὸν ἐγγίζοντα
Αὐγούστον, συγκατανόημοι δὲ ὅτι ἔχουσιν ἀνάγκη νὰ ἐνασχοληθῶ-
σιν ἐπὶ ἐκεῖ περὶ ἐκκλησιαστικῆς μελέτας, ἤθησαντο, διὰ τοῦ ἀξιο-
τίμου καὶ ἐπιανεπὶθες διευθύνοντος πᾶσαν ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν ἐν Ῥω-
σίᾳ Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος Κυρίου Κ. Ζωγράφου, παρὰ τοῦ ὑπουρ-
γεῖου τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαίδευσίως ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς ἐ-
νὸς καὶ ἡμίσεως ἐτὶ ἔτους διαμονὴν ἐν Πετρούπολιν μετὰ τὴν ἐξο-
δον αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου· τὸ ὑπουργεῖον ἐξητήσατο προ-
θύμως τὴν πρὸς τοῦτο ἐγκρίσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἦτις καὶ
ἐδόθη ἀσιμῶς. Ἦν δὲ καὶ πρόθυμος ἡ Κυβέρνησις νὰ χορηγήσῃ αὐ-
τοῖς καὶ τὴν πρὸς τοῦτο δαπάνην ἀλλὰ προλαθόντες ἐκ φιλοτιμῶν φι-
λογενεῖας ἀνέλαθον αὐτὴν δι' ὅλην τὴν αἰτηθεῖσαν προθεσίαν οἱ ἐ-
κεῖ διαμένοντες ὁμογενεῖς ἡμῶν Κύριοι Βεναρδάκης καὶ Ἀλφιεράκης,
εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Βασιλεὺς, ἐπαξίως ἐκτιμῶν τὰ εὐ-
γενῆ αὐτῶν αἰσθημάτα, διέταξε καὶ ἐξεφάρσα ἡ Βασιλικὴ Αὐτοῦ
εὐχράσκεια, ὡς ἐν τῷ ἐξῆς δημοσιευμένῳ Βασιλικῷ Διατάγματι δη-
λοῦται. Ἐπανοῦντες τὸν ζῆλον καὶ τὰ φιλογενῆ αἰσθημάτα τῶν ὁ-
μογενῶν ἡμῶν Κυρίων Βεναρδάκη καὶ Ἀλφιεράκη ὁμολογούμεν χάριν
καὶ εἰς τὸν προκαλέσαντα τὴν ἐγκράσιον τῆς Βασιλικῆς εὐχράσκειας
πρὸς αὐτοὺς Κύριον ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐν πάσῃ προ-
θυμίᾳ ὑπηρετοῦντα καὶ ἐνεργοῦντα τὰς διαθέσεις τοῦ ἀγαθοῦ ἡμῶν
Ἰανακτοῦ, βουλευομένου περὶ πάντων τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ πατρικῶς
καὶ φιλοστόργως.

Κατὰ πρότασιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ
τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσίως, ἐγκρίνομεν νὰ συγκαρτηθῇ εἰς τοὺς
σπουδαστὰς Παναγιώτην Ῥομπότσην καὶ Ἀλέξιον Παπαδάκην, ὅτι-
νες ἀπεστάλησαν εἰς τὴν ἐν Πετρούπολιν θεολογικὴν ἀκαδημίαν, κα-
τὰ τὸ ἡμέτερον διάταγμα τῆς 12 Σεπτεμβρίου 1850, πρὸς πλείονα
τῶν θεολογικῶν αὐτῶν σπουδῶν τελειοποιήσιν, νὰ διαμείνωσιν ἐν Πε-
τρούπολιν, σπουδῶν χάριν, ἐν καὶ ἡμῖς ἐτι ἔτος.

Εἰς δὲ τοὺς ἐκεῖ διαμένοντας Κυρίους Βεναρδάκην καὶ Ἀλφιεράκην,
οἱ ὅποιοι ἐκ φιλογενῶν αἰσθημάτων ἀνέλαθον νὰ δαπανήσωσιν αὐτοῖς
ἐξ ἰδίων τὰ ἀπαιτούμενα ἐξόδα πρὸς διατήρησιν τῶν εἰρημένων σπου-
δαστῶν ἐν Πετρούπολιν, κατὰ τὸ ἐπιδηλωθὲν διάστημα, νὰ ἐκφρα-
σθῇ ἡ Βασιλικὴ ἡμῶν εὐχράσκεια.

Ανατίθεται ή εκτέλεσις του πρώτου διατάγματος εις τον ήμέτερον ύπουργόν των Έκκλησιαστικών κτλ.

Αθήνησι τή 12 Μαΐου 1853.

ΟΘΩΝ.

Σταύρος Βλάχος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ψήρω των άρμοδιών καθηγητών, προτάσει του Κ. ύπουργού των Εκκλ. και της Δημ. Εκπαιδεύσεως, ύψηλή δέ Βασιλική έγκρίσει άνεδείχθησαν Κοσμήτορες εν τή Πανεπιστημίω Όθωνος, της μέν θεολογικής σχολής ο Κύριος Κοντογόνης, της δέ φιλοσοφικής ο Κ. Α. Ρ. Ραγκαβής, της δέ Νομικής ο Κ. Πήλλικας και της ιατρικής ο Κύριος Πρινάρης. Πρώτανις δέ, ώς και πρό όλίγου έσημειώσαμεν, ο Κύριος Ν. Κωστής, και άλλοτε τοιούτος διατελέσας.

— Η αξιόλογος έν γένει και τοις πᾶσιν από πολλού γνωστή περί της τοποθεσίας της αρχαίας Τόμεως διατριβή του Κυρίου Α. Π. Βρετού μετεφράσθη εις τό Ιταλικόν, μετά προσθήκης επιγραφής τινος διγλώττου έν Βάρνη ανακαλυφθείσης, και έρμηνείας αυτής υπό του ίδιου συγγραφέως εις ιδιαιτέρον δέ φυλλάδιον εκδοθείσα άπέτέθη τή Βασιλεί τής Νεαπόλεως εις δείγμα όφειλομένης τή Α. Μ. εύγνωμοσύνης υπό του συγγραφέως. Κ. Κ. Π. Βρετού. Περί της διατριβής ταύτης του Κυρίου Παπαδοπούλου έχομεν άφορμήν ίνα διαλάβωμεν και άλλοτε όλίγα τινα, άφορώντα ιδίως τον περιορισμόν του Όσίδιου εις Τόμιν.

— Τό κεφάλαιον των από της έσπερίας Ευρώπης και της Γερμανίας ειδήσεων είναι ότι των ανατολικών πραγμάτων ή πλάστιγγή άρχεται έπισταθιστως προς τον ειρηνικόν συμβιβασμόν κλίνουσα. Έν ταίς έφημερίσι και έν ιδίοις φυλλάδιοις δημοσιεύονται πολλά περί του ανατολικού ζητήματος διατριβαί, και τό όνομα της Ελλάδος άκούεται ήδη ύπέρ ποτε των δημοσιεύσεων τούτων τινές εξελληνίζονται και μεταφέρονται εις τάς στήλας των παρ' ήμιν έφημερίδων, κυρίως δέ του Αίωνα και της Αθηνάς. Εκδίδονται δέ και ένταυθα Γαλλιστί φυλλάδια πολλού λόγου, δυνάμενα κατά πολύ να φωτίζωσι τους άπειροτέρως περί την γνώσιν της άληθούς ήμῶν καταστάσεως έχοντας έτερογενείς δημοσιογράφους, ών τινες ήδίκησαν ήμᾶς άρτι άδικίαν μεγίστην άγνοούντες την άλήθειαν.

— Έκ του εξής ειλικρινούς εύχαριστηρίου των αξιοτίμων μελών της εξεταστικής έπιτροπής του ελληνικού σχολείου Δίθρης της Ηλείας εξάγονται και τά περί των εξετάσεων αυτού και τά περί της επιμελείας και του ζήλου του Κυρίου Παναγιώτου Γεωργιάδου ελληνοδιδασκάλου περιεττή δέ καθίσταται άπέναντι μαρτυρίου τοιούτου πᾶσα ήμῶν σημείωσις.

Αριθ. 12.

Η της ένταυθα Έλληνικής Σχολής εξεταστική έπιτροπή.

Τρός τον Διδάσκαλον αυτής Κύριον Παναγιώτην Γεωργιάδην.

Παρατηρήσασα ή έπιτροπή όποιας και έν βραχεί διαστήματι παρ'

ήμῶν διδαχθείσα νεολαία, έδειξεν έν ταίς δημοσίαις εξετάσει πρόδους, και αισθανομένη ότιαυται όφείλονται εις τους μετά ζήλου ύπέρ της νεολαίας ταύτης καταβληθέντας καμάτους ήμῶν, άποφαίνεται να εκφρασθούν προς ήμᾶς, αι όφειλομεναι εύχαριστήριας ρήσεις. Διό και εκφράζεται ταύτας προς ήμᾶς, Κύριε Διδάτκαλε, τας φιλομούσους προσπαθείας σας εκτιμῶσα.

Αναθέται την διεύθυνσιν της παρούσης εις τον Πρόεδρον αυτής Κύριον Δήμαρχον Λαμπίρη.

Ο Πρόεδρος Ίω. Χ. Στεφανόπουλος.

Τά μέλη.

Χαράλαμπος Ίσρεύς Σακελαρίου.

Β. Κανελλόπουλος. Ίωάν. Διάκας.

Επικυρούται ή γνησιότης των άνωτέρω ύπογραφών.

Ο Δημαρχεύων Πάρεδρος.

Γ. Θεοχάρης.

— Ης των έπισημοτέρων Ίατρών της Ελλάδος και των άγαθών πολιτών αυτής ο Ν. Πετσάλης άπήλθε προς Κύριον, άφήσας πικράν λύπην τοις οικείοις και τοις όμιληταίς και τοις συναδέλφοις αυτού διέπρεπεν ο μακκάρτης και ώς καθηγητής έν τή Πανεπιστημίω και ώς διευθυντής του στρατιωτικού νοσοκομείου και ώς Ίατρός, φιλανθρώπως έπισκεπτόμενος και έλεων πολλάκις έκ του ύστερήματος αυτού τους πάσχοντας πτωχούς, πενήσαντας, την στέρησιν άνδρός σπάνια έχοντος ιατρικά προτερήματα. Γαίην έχοις έλαφράν, άείμνηστε Ίατρέ Ν. Πετσάλη τό μνημόσυνον της αγαθωσύνης σου μακρόν έσται.

— Τό από Τουρκίας έλθόν χθές Αυστριακόν άτμόπλοιον δέν εκόμισεν ουδεμίαν θετικην νέαν ειδήσιν.

— Πρό πολλού έπρησίαμεν δικαίως διό της έφημερίδος ήμῶν τον πεπαιδευμένον και ριλόπονον καθηγητήν του τε Πανεπιστημίου και του Β. Γυμνασίου Αθηνών Κ. Ι. Παπαδάκη, διό την επιμέλειαν περί τά διδακτικά αυτού καθήκοντα και τον έκ ταύτης παραγόμενον καρπόν τοις όμιληταίς αυτού. Ότι ή περί του άνδρός τούτου ιδέα ήμῶν ουδόλωις ήν έσφαλμένη άπεδείχθη έκ των ύτέρων, και μαρτυρας καλούμεν ου μόνον τό γενικόν εύχαριστήριον του Κ. ύπουργού της Παιδείας προς τον Κ. Γυμνασιάρχην και τους καθηγητάς του ειρημένου Β. Γυμνασίου, αλλά και τους παρευθεντάς έσχάτως έν ταίς έτησίαις εξετάσει των μαθητών αυτού άκροατάς. Ηδη δέ παρουσιάζεται ήμιν νέα άφορμή εις έπαινον του Κυρίου Παπαδάκη αι μετά πολλού κόπου έν τή παρούση του έτους θαλπερᾶ ώρα γενόμεναι ύπ' αυτού μετεωρολογικαι παρατηρήσεις έν τή Αστεροσκοπείω, τοσοούτον χρήσιμοι εις την έπιστήμην, ής οι μύσται και θιασώται εύγνωμόως πάνυ δέχονται και μελετώσι δημοσιευομένας μετά πάσης άκριθείας διό του ήμετέρου φύλλου, χορηγουμένας ήμιν προς τότο παρά του θέλοντος όσον οΐδν τε χρήσιμοι είναι διό παντός τρόπου τοις παιδευομένοις Κυρίου ύπουργού της Παιδείας.

Έκ του Ύπουργείου της Παιδείας.

Μετεωρολογικαι παρατηρήσεις γενόμεναι έν τή Αστεροσκοπείω των Αθηνών υπό Ι. Γ. Παπαδάκη.

Αριθ. 2.

Ίούλιος 1853.

Ημερομηνία.		Βαρόμετρον εις θερμοκρασίαν Ο.			Θερμόμετρον Ρωμύρου.			Ύγρόμετρον (Λεσίου)			Άνεμος και σφοδρότης αυτού			Νέφη			Όρια της θερμότητος.		
Π. Ε.	Ν. Ε.	8 ώρα π. μ.	2 ώρα μ. μ.	9 ώρα μ. μ.	8 ώρα π. μ.	2 ώρα μ. μ.	9 ώρα μ. μ.	8 ώρα π. μ.	2 ώρα μ. μ.	9 ώρα μ. μ.	8 ώρα π. μ.	2 ώρα μ. μ.	9 ώρα μ. μ.	8 ώρα π. μ.	2 ώρα μ. μ.	9 ώρα μ. μ.	Μέγιστ. εν τή νύκτι.	Μέγιστ. εν τή Ημέρᾳ.	
11	23	753,4	753,4	754,3	22,9	26,3	21,6	63,34	57,09	50,51	ΒΔ.1	άσα.	Α 1	0.	1	1.	17,5	26,7	36,2
12	24	754,2	753,1	752,5	22,3	24,5	20,4	50,46	55,13	57,51	ΒΔ.2	άσα.	ΒΔ.1	0.	1.	1.	18,1	25,6	36,0
13	25	752,2	751,3	753,1	20,8	22,3	19,5	59,71	57,85	57,88	ΒΔ.2	ΒΔ.3	ΒΔ.1	1.	2.	0.	16,4	23,2	30,0
14	26	754,0	754,3	755,4	20,4	22,9	20,0	53,71	62,21	51,60	ΒΔ.2	ΒΔ.2	Ο.	1.	0.	0.	16,9	23,1	34,2
15	27	755,8	755,4	756,0	21,0	23,2	20,8	46,84	51,33	49,83	ΒΔ.2	ΒΔ.3	ΒΔ.1	0.	0.	0.	18,4	23,2	30,8
16	28	755,2	754,8	754,9	22,0	23,3	21,2	43,23	46,64	53,29	ΒΔ.3	ΒΔ.3	ΒΔ.2	0.	1.	0.	17,7	23,4	29,9
17	29	754,4	753,4	753,7	21,2	23,6	21,7	52,42	42,99	49,23	ΒΔ.3	ΒΔ.3	ΒΔ.1	1.	0.	0.	18,0	23,6	30,2
18	30	753,4	752,5	752,6	22,2	24,6	10,5	47,00	40,68	45,37	ΒΔ.2	ΒΔ.2	ΒΔ.1	0.	0.	0.	18,7	25,0	33,5
19	31	752,5	751,9	752,5	29,1	25,3	22,0	43,90	40,44	38,67	ΒΔ.2	ΒΔ.2	ΒΔ.1	1.	0.	0.	18,0	25,5	34,7
20	Αύγ.	754,1	753,3	754,9	24,0	27,2	23,2	55,62	46,95	52,38	Ο.	ΒΔ.2	άσα.	0.	0.	0.	20,3	27,0	36,0

Την 12 (24) Ίουλίου τό έσπέρας άστραπαί εις τον όρίζοντα προς Βορρᾶν.